

Comunicat en motiu del dia mundial contra la LGBTIfòbia: Reivindiquem la llibertat de ser, sentir i estimar.

**No amagar-se:
Asil per LGBTIfòbia**

**EL 17 DE MAIG,
REIVINDIQUEM LA LLIBERTAT
PER SER, SENTIR I ESTIMAR**

Avui 17 de maig, **Dia Internacional contra la LGBTIfòbia**, des de la Comissió Catalana d'Ajuda al Refugiat (CCAR) volem denunciar que encara **milers de persones al món han d'abandonar els seus països d'origen degut a la seva orientació sexual i/o identitat de gènere - OSIG-** Segons dades facilitades per la ILGA, ens trobem que **69 països al món criminalitzen a les persones LGTBI: 6 contemplen penes de mort i en 5 pot ser imposada en 8 càstigs físics com la flagel·lació i en 67 penes de presó.** Alhora, més enllà del context legal, en una gran quantitat d'Estats, **el col·lectiu LGTBI pateix persecució per part de sectors de la societat** que no accepten la seva diversitat sexual, afectiva i/o de gènere.

Així mateix, cal destacar que la violació sistemàtica dels drets fonamentals de les persones trans arreu del món és encara més terrible i s'exerceix amb més impunitat. Des de 2008 fins setembre de 2020 s'han reportat **3.664 assassinats de persones trans a 74 països del món**, dels quals 350 s'han produït durant el darrer any, tal i com recull l'informe anual de l'Observatori Transrespect.

Des de la CCAR volem denunciar la situació en què es troben les persones víctimes de persecució LGBTIfòbica arreu del món, a les que **les polítiques de la UE d'externalització i tancament de fronteres impedeixen arribar a territoris segurs on sol·licitar protecció internacional.** Aquesta situació ha empitjorat dràsticament en el context de la Covid-19, on en la primera onada de la pandèmia 168 països van tancar totalment les seves fronteres. Segons l'ACNUIR, a febrer de 2021, 144 països mantenien encara les seves fronteres tancades o aplicaven algun tipus de restricció d'accés a les persones refugiades i sol·licitants de protecció internacional.

Tanmateix, en el cas de l'Estat espanyol, des de la CCAR denunciem que les persones LGTBI sol·licitants de protecció internacional han de fer front a les següents situacions:

- Les **dificultats per demostrar tant la persecució soferta com la pròpia identitat de gènere sentida i/orientació sexual**, que comporten que el Ministeri de l'Interior tendeixi a **denegar-les**, al·legant una suposada 'falta de credibilitat' dels seus relats de persecució.
- La **dificultat de aportar documentació acreditativa** de la persecució soferta, tant per la seva naturalesa com per la dificultat d'accedir-hi, doncs molt sovint es tracta de documents que es troben en el país d'origen. Una manca de documentació que compromet la credibilitat del seu relat.

- La **manca de formació específica** dirigida al conjunt d'actors implicats en el procediment d'asil: les persones responsables de la instrucció, intèrprets, professionals que ofereixen acompanyament a les persones sol·licitants, psicòlegs, i especialment, la Policia Nacional.
- La **dobla discriminació** a què han de fer front les persones refugiades LGTBI durant els seus **processos d'acollida i inclusió**, per la seva OSIG però també pel seu origen no comunitari. Aquestes variables impliquen que les persones refugiades LGTBI puguin patir discriminació en un entorn en el que haurien de sentir-se segures.

Amb tot, des de la CCAR **defensem la necessitat de:**

- Establir **vies segures i legals** per a les persones amb necessitat de protecció internacional, entre les quals les LGTBI, tals com la possibilitat de sol·licitar en protecció internacional en ambaixades i consolats de l'Estat espanyol i dels EEMM de la UE; la concessió de visats humanitaris; el reassentament de persones refugiades; i, en l'actual context de la Covid-19, establir procediments en frontera que permetin que les persones amb necessitat de protecció internacional puguin accedir a territori d'asil.
- Elaborar per part de la OAR una **guia pública sobre la valoració de la credibilitat** de les sol·licituds de protecció internacional per motius d'OSIG, que recopili les recomanacions i bones pràctiques aportades per l'ACNUR i entitats especialitzades en protecció internacional i diversitat sexual.
- Oferir **formació sobre la diversitat de contextos culturals** de les persones sol·licitants de protecció internacional dirigida diferents agents que participen en el procediment d'asil, a fi d'evitar judicis eurocèntrics sobre el relat, les formes d'expressar-se, la descripció dels fets...
- Prendre en consideració en l'anàlisi del COI no només la situació legislativa de les persones LGTBI sinó també la **discriminació exercida per la societat i altres agents no estatals** envers el col·lectiu, per tal que siguin inclosos com a elements de valoració de la seva sol·licitud de protecció internacional.
- Emfatitzar que el fet que la persona **no s'autoidentifiqui** com a membre del col·lectiu LGBTI no implica que el seu relat de persecució no sigui creïble.
- Millorar els espais on es realitzen les entrevistes d'asil, per tal que garanteixin la intimitat i confidencialitat necessària, així com siguin identificats com espais segurs amb les persones LGBTI.
- Presència en les entrevistes d'asil de **persones mediadores culturals** especialitzades en matèria de diversitat sexual i identitat de gènere.
- Formar a les persones **professionals de la interpretació i traducció** que participen en el procediment d'asil en matèria de diversitat sexual i afectiva amb perspectiva de gènere, per evitar interpretacions i traduccions amb connotacions negatives.
- Oferir **formació específica en diversitat sexual, en gènere i en com tractar persones de contextos geogràfics diversos**. D'una banda, per tal d'acabar amb els imaginaris socials plens d'estereotips a través dels quals vehiculen les entrevistes i resolen els funcionaris. I per altra, acabar amb les preguntes que pretenen corroborar l'orientació sexual o la identitat de gènere a través d'una línia vital coherent segons una visió androcèntrica i europea.
- Realitzar el **canvi de nom en els registres civils** de les persones trans refugiades, des de la mateixa OAR, per reconèixer legalment la seva identitat de gènere, garantint la seva seguretat a fi de que no hagin de tornar al seu país per realitzar aquests canvis i agilitzant el tràmit a fi de que no hagin d'esperar a obtenir la nacionalitat espanyola per a que es respecti la seva identitat de gènere sentida.
- Que en el marc del sistema d'acollida, les persones refugiades per motius LGTBI siguin derivades a **dispositius que disposin de personal degudament format i** constitueixin entorns segurs en els quals les persones sol·licitants de protecció internacional LGTBI puguin expressar lliurement la seva OSIG, així com ubicades en entorns on tinguin oportunitats de socialitzar i accedir a recursos socials, culturals i sanitaris.

- Tenir en compte la **situació psicoemocional** de les persones sol·licitants de protecció internacional en tot el procediment d'asil, especialment en l'entrevista i en la narració del relat de persecució.
- Proporcionar **atenció psicològica especialitzada** per a les persones desplaçades forçosament per motius d'orientació sexual i/o identitat de gènere.